

Jakobs brev

Det arbejde, der kræves i Jakobs brev, der siger, at han har tro (tro), er det arbejde, som udholdenhed slutter (Jak 1: 4), det vil sige at det er at forblive tro på den perfekte lov, frihedsloven (Jak 1: 25).

Jakobs brev

Introduktion

Jakob den retfærdige, muligvis en af ☐☐Jesu brødre (Mt 13:55; Mark 6: 3), er forfatteren af ☐☐dette brev.

Bror James blev først omvendt efter Kristi opstandelse (Johannes 7: 3-5; Apg 1:14; 1 Kor 15: 7; Gal 1:19) og blev en af ☐☐kirkens ledere i Jerusalem og udnævnes til en af kirkens søjler (Gal 2: 9).

Jakobs brev er dateret omkring 45 e.Kr. C., godt før det første råd i Jerusalem, der fandt sted omkring 50 d. C., som udgør det ældste brev fra det nye testamente. Ifølge historikeren Flávio Josefo blev Tiago dræbt omkring år 62 d. Ç.

Adressatets adressater er spredte jøder, der er konverteret til kristendommen (Jak 1: 1), deraf den stramme tone og det sprog, der er særegent for jøderne.

Da han skrev dette brev, forsøgte Jakob at modsætte sig den jødiske lære om at have tro på den ene Gud med undervisningen i evangeliet, som er at have tro på Jesus Kristus, fordi det er nytteløst at sige, at han tror på Gud, men at han ikke

adlyder Guds befaling, Gud, det er at tro på Kristus. Jakobs tilgang minder os om, hvad Jesus lærte: "Lad IKKE dit hjerte blive bekymret; du tror på Gud, du tror også på mig "(Johannes 14: 1), der viser relevansen af det emne, der behandles med hensyn til målgruppen: Jøderne konverterede til kristendommen.

En misforståelse om Jakobs brev spredte sig imidlertid gennem hele kristenheden, at han forsvarede frelse ved gerninger og modsatte sig apostelen mod ikke-jøderne, som forsvarede frelse ved tro.

Misforståelsen af James 'tilgang fik Martin Luther til at afsky dette brev og kaldte det "stråbrevet". Han kunne ikke se, at Jakobs lære ikke adskiller sig fra den, apostelen Paulus lærte.

Resumé af Jakobs brev

Jakobs brev begynder med en formaning til udholdenhed i troen, da troens værk afsluttes i udholdenhed (Jak 1: 3-4). Den, der udholder prøvelser uden at falme, er velsignet, for han vil modtage livets krone fra Gud, som vil blive givet til dem, der adlyder (elsker) ham (Jak 1:12).

Jakob bruger udtrykket 'tro' i betydningen 'at tro', 'at stole på', i modsætning til apostelen Paulus, der bruger udtrykket både i betydningen 'at tro' og i betydningen 'sandhed' og denne sidstnævnte betydning er meget mere brugt end det.

Derefter præsenterer Jakob essensen af det nye evangeliet, som er den nye fødsel gennem sandhedens ord (Jak 1:18). Efter at have hævdet, at det er nødvendigt at modtage evangeliets ord som en lydige tjener, som er Guds kraft til frelse (Jakob 2: 21), formaner Jakob sine samtalepartnere til at opfylde det, der er bestemt i evangeliet, uden at glemme læren af Kristus (Jakob

2: 21).

Jakob minder om, at enhver, der er opmærksom på evangeliets sandhed og holder fast ved det, ikke er en glemt lytter, udfører det arbejde, som Gud har oprettet: at tro på Kristus (Jakob 2:25).

I betragtning af det arbejde, som kræves af Gud, viser James, at det at være religiøs uden at begrænse det, der kommer fra hjertet, er at bedrage sig selv, og at individets religion viser sig at være forgæves (Jakob 2: 26-27).

Igen kalder James sine samtalebrødre brødre, og derefter opfordrer han dem til ikke at vise mennesker respekt, da de påstod sig at være troende på Kristus (Jak 2: 1). Hvis nogen siger, at han er en troende på Herren Jesus, skal han fortsætte i overensstemmelse med denne tro: ikke respektere mennesker på grund af oprindelse, sprog, stamme, nation osv. (Jak 2:12)

Tiagos tilgang ændres igen gennem en seriøs fremgangsmåde: – 'Mine brødre', for at spørge dem, om det er gavnligt at sige, at de har tro, hvis de ikke har nogen gerninger. Er det muligt for en tro uden at gemme værker?

Udtrykket arbejde i sammenhæng skal forstås i henhold til antikken menneskets syn, som er resultatet af lydighed mod en befaling. For mænd på det tidspunkt resulterede en mesterkommando og en tjeners lydighed i arbejde.

Tilgangen skifter fra mennesker til frelse. Først; Den, der har tro på Kristus, kan ikke respektere. For det andet: Den, der siger, at han har tro på, at Gud er en, hvis han ikke udfører det arbejde, som kræves af Gud, vil han ikke blive frelst.

Spørgsmålet handler ikke om en, der hævder at have tro på Kristus, men en, der hævder at have tro, er dog tro på en Gud. Den, som har tro på Kristus, vil blive frelst, for det er det

arbejde, som kræves af Gud. Du kan ikke frelse nogen, der hævder at have tro på Gud, men som ikke tror på Kristus, da han ikke gør arbejdet.

Det krævede arbejde af dem, der siger, at de har tro (tro), er det arbejde, som udholdenhed slutter (Jak 1: 4), det vil sige, det er at forblive tro på den perfekte lov, loven om frihed (Jak 1:25).

Da kristne konvertitter blandt jøder vidste, at det arbejde, som kræves af Gud, er at tro på Kristus, ved at argumentere for, at det ikke er nok at sige, at han har tro, understregede Jakob, at det er uskadeligt at tro på Gud og ikke at tro på Kristus.

Fremgangsmåden i kapitel 3 ændres igen, når det siges: mine brødre (Jak 3: 1). Instruktionen er rettet mod dem, der ville være mestre, men for denne ministerøvelse er det vigtigt at være 'perfekt'. At være 'perfekt' i sammenhængen er ikke at snuble over sandhedens ord (Jak 3: 2) og således være i stand til at lede kroppen (de studerende).

Efter eksempler på hvad ordet er i stand til at promovere, ændres tilgangen igen for at adressere umuligheden af □□at fortsætte med forskellige budskaber fra den samme person, der kontrasterer kundskaben om Gud i forhold til visdom og menneskelig tradition (Jak 3:10-12) .

Endelig er instruktionen, at kristne, der er omvendt blandt jøder, ikke skal tale dårligt om hinanden (Jakob 4:11) og ved hjælp af figur (velhavende) henvise til de jøder, der dræbte Kristus.

Brevet lukkes ved at tage fat på det oprindelige tema: udholdenhed (Jak 5:11), der tilskynder de troende til at være tålmodige i lidelse.

De vigtigste misforståelser i fortolkningen

1. Forstå, at Tiago er bekymret over spørgsmål som social retfærdighed, indkomstfordeling, velgørende handlinger osv.
2. At betragte den alvorlige irettesættelse af de 'rige', som akkumulerer varer, som en irettesættelse af dem, der havde materiel rigdom, er at undlade at bemærke, at udtrykket 'rig' er en figur, der gælder for jøder;
3. Forstå at Jakobs brev er antagonistisk mod apostlen Paulus 'lære, som præsenterer frelse ved tro på Kristus Jesus. Faktisk viser Jakob, at tro på Gud ikke er, hvad Gud kræver for frelse, men snarere at tro, at Jesus er Kristus, troens værk;
4. Forstå, at der kræves gode gerninger for at godkende dem, der har ægte tro. Den, der har tro på Kristus ifølge Skrifterne, har ægte tro, for det er det arbejde, som kræves af Gud;
5. Forveksle gode gerninger med den frugt, hvormed træet identificeres.